

Το διπλό παιχνίδι της νυχτερίδας

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Όλοι τις

ξέρουμε τις νυχτερίδες... Ζουν πάντα χωμένες σε τρύπες και γωνιές, μακριά από τον κόσμο, και δε βγαίνουν ποτέ στο φως της μέρας παρά μόνο το σούρουπο. Γιατί όμως;

Κάποτε λοιπόν είχε ξεσπάσει πόλεμος ανάμεσα στα πουλιά και τα τετράποδα ζώα. Και για κάμποσο καιρό ήταν άγνωστο ποιος θα ήταν ο νικητής.

– Έλα μαζί μας και συ νυχτερίδα, της λέγαν τα πουλιά .

– Εγώ είμαι τετράποδο, απαντούσε κουνώντας το κεφάλι της αρνητικά η νυχτερίδα.

Μα και στα τετράποδα που της ζητούσαν να πολεμήσει στο πλευρό τους απαντούσε:

– Μα πώς; Εγώ είμαι πουλί.

Κι έτσι τα είχε καλά και με τους μεν και με τους δε, γιατί δεν τους πολεμούσε κι έμενε ουδέτερη.

Ο πόλεμος όμως πέρασε κι έγινε ειρήνη κι όλοι , πουλιά και τετράποδα, έκαναν χαρές μεγάλες. Πηγαίνει μια και δυο και η νυχτερίδα να γιορτάσει μαζί με τα πουλιά.

– Μα εσύ είσαι τετράποδο , το ξέχασες;

Και τα πουλιά της γύρισαν την πλάτη περιφρονητικά.

Τα ίδια και χειρότερα της φέρθηκαν τα τετράποδα όταν ντροπιασμένη αναγκάστηκε να πάει μαζί τους.

– Ξεχνάς πως είσαι πουλί; της είπαν περιγελώντας την και διώχνοντάς την.

Κι αυτή κρύβεται από τότε ντροπιασμένη, **γιατί όποιος παίζει διπλό παιχνίδι στο τέλος την παθαίνει και δεν του μένει κανείς φίλος ν' ακουμπήσει.**

Δ.Σ.

Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις τον μύθο

%Mythos_nyxterida1%